

پاسخ مردم به رژیم جمهوری اسلامی و سپاهش: غلط کردید خطا کردید

فریاد "جمهوری اسلامی نابود باید گردد" جواب دانشجویان و مردم ایران به رژیمی است که جان انسانها و جان مردم کشورش برایش ارزشی ندارد. رژیمی که از ابتدای سر کار آمدنش کشتار، شکنجه، زندان و خفقان را عمده ترین عامل بقاء عمر ننگین اش می داند. مردم ایران و افغانستان بار دیگر به خاطر از دست دادن تعدادی از شهروندانشان در نتیجه سقوط هواپیمای مسافربری اکرایی به خشم آمده اند و علیه رژیمی که بیش از چهل سال است به جنایت علیه مردم مشغول است به اعتراض برخاسته اند.

اعتراضات در ۱۲ دی ماه از دانشگاههای تهران، امیرکبیر و شریف آغاز شده اما به سرعت به دیگر نقاط تهران و همچنین دیگر شهرهای ایران از جمله شیراز، اصفهان، سمنان، آبادان، مشهد، لاهیجان، بابل و ... کشانده شد. و تا این لحظه ادامه دارد و با سر دادن شعارهای "جمهوری اسلامی نابود باید گردد"، "مرگ بر ستمگر چه شاه باشه چه رهبر"، "دانشجو بیدار است از سید علی بیزار است"، "۱۵۰۰ نفر کشته ابان ما"، "سپاه بی کفایت عامل قتل ملت"، "ما کشته نادیم که سازش کنیم رهبر قاتل را ستایش کنیم" و "سلیمانی قاتله رهبرش ام خانه" ... نه تنها انزجار مردم از رژیم را بیان کردند بلکه بطور مشخص رژیم را بخاطر سقوط این هواپیما و کشتن مردم بی گناه به محاکمه می کشاند.

هواپیمای اکرایی بفاصله کوتاهی از پرواز از فرودگاه بین المللی تهران با پدافند هوایی سپاه پاسداران سرنگون شد و هر ۱۷۶ نفر سرنشین آن کشته شدند. اکثر سرنشینان آن از شهروندان ایرانی و ۱۳ سرنشین آن شهروند افغانستانی بودند و همچنین شهروندان اکرایی، کانادایی، سوئدی و بریتانیایی را نیز شامل می شد. بسیاری از سرنشینان این هواپیما ایرانی ها و یا افغانی های بودند که به انتخاب و یا به اجبار تابعیت کشور دیگری را نیز برگزیده بودند.

با وجود اینکه دلایلی مبتنی بر سقوط این هواپیما توسط شلیک موشک وجود داشت و برخی ویدئوهای آماتور از طرف شهروندان این مسئله را تقویت می کرد اما مقامات جمهوری اسلامی یک صدا منکر آن شدند. اما با توجه به درگیر بودن کشورهای کانادا، سوئد و بریتانیا و همچنین احتمال درگیر شدن یک گروه تحقیق بین المللی جمهوری اسلامی بعد از سه روز دروغگویی، جام زهر دیگری سرکشید و مجبور شد که اعتراف کند که سپاه پاسداران هواپیمایی مسافربری را به "اشتباه" به جای یک هواپیمایی نظامی آمریکایی سرنگون کرده است. اما این مسئله نه تنها کسی را قانع نکرد بلکه باعث گسترش خشم مردم شد که به خیابان ها ریختند تا خشم خود را بیان کنند. مردم نه تنها اعتراض دارند که رژیم سه روز واقعیت را از آنها پنهان کرد بلکه معتقدند که علیرغم اعتراف باز هم همه حقیقت را بیان نکرده است. هنوز سوالات بسیاری بدون پاسخ باقی مانده است. برای مردم سوال است که چگونه رژیمی که این همه ادعای پیشرفت نظامی را دارد نتوانسته است یک هواپیمای مسافربری را از یک هواپیمای جنگی تشخیص دهد؟ چرا هواپیمایی که هنوز در فضای فرودگاه بین المللی قرار داشته است و تازه از باند فرودگاه بلند شده و از سمت فرودگاه می آمده است مورد شک قرار گرفته است. سوالات ساده ای که پاسخ آنها روشن نیست و غیر عمدی بودن شلیک به این هواپیمای مسافربری را مورد شک قرار می دهد و این سوال را به جود آورده است که آیا رژیم همچنان در حال پنهان کردن بقیه حقیقت است؟ آیا منظور "انتقام سخت" جمهوری اسلامی از آمریکا همان انتقام از شهروندان و آنهم شهروندان خود ایران است؟

بسیاری از سرنشینان این هواپیما جزء میلیون ها نفر از مردمی بودند که یا به انتخاب خود و یا برحسب اجبار از ایران به کشور دیگری مهاجرت کرده اند. بسیاری از مهاجرین بخاطر فرار از اعدام و زندان، اختناق و مخالفت با جمهوری اسلامی به کشور دیگری پناه برده اند. بسیاری به خاطر ستم جنسیتی، ستم ملی و یا مذهبی مجبور به ترک کشور شده اند و برخی به خاطر نداشتن کار و یا بخاطر مسایل اقتصادی و بی آیندگی مهاجرت کرده اند. اما آنچه مسلم است در این میان سیل عظیمی از روشنفکران و تحصیل کرده ها قرار دارند که از سرمایه های یک جامعه اند اما جمهوری اسلامی امکان و خواست جذب آنها را نداشته و ندارد بلکه آنها را از کشور رانده است. رهبران جمهوری اسلامی با این قشر رابطه خوبی ندارند و آنها را غیر خودی به حساب می آورند در نتیجه به کشته شدن این افراد اهمیت زیادی ندادند و حتی تلاش داشتند با سانحه هوایی خواندن آن، این مسئله را به فراموشی بسپارند. اما اعتراضات بجای دانشجویان و توده های مردم این نقشه را نقش بر آب کرد.

در این میان ترامپ و سردمداران امپریالیسم آمریکا تلاش می کنند تا با دفاع دروغین خود از اعتراضات مردم ایران جای پای برای خود بیابند. اما ترامپ و دارودسته اش نیز خود از ستمگران مردم ایران و جهان اند و در این مورد مشخص از آتش بیاران معرکه اند که در تضادشان با جمهوری اسلامی مردم ایران را هدف رفته اند و زیر فشار تحریم و توقیف قرار داده اند.

به هر حال عکس العمل سریع و بحق دانشجویان و مردم ایران نشانه دیگری از حدت یابی تضادهای جامعه پرتلاطم ایران است که آستان تحولات عظیمی است. نشانه ای از لب ریز شدن کاسه صبر مردم از جنایات رژیم است، از اینکه برای بقا و ادامه عمر ننگینش به هر جنایتی دست می زند. در پایان ما با ادای احترام به همه کشته شدگان همدردی خود را با خانواده هایشان و همه مردم ابراز می کنیم، باشد که این جنایات با مبارزات سهمگین و خروشان توده ها پاسخی درخور بگیرد.

مبارزه برای جهانی بدون مرز (افغانستان - ایران)

۱۲ ژانویه ۲۰۲۰